

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

ДОКЛАД

Относно: Общ законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 853-14-10, изготвен на основание чл. 81, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, въз основа на приетите на първо гласуване на 11.10.2018 г. законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 854-01-34, внесен от н.п. Цветан Цветанов, н.п. Корнелия Нинова и н.п. Мустафа Карадайъ на 4 май 2018 г. и законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 854-01-35, внесен от н.п. Искрен Веселинов и група народни представители на 9 май 2018 г.

*Общ проект!
Второ гласуване!*

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията
(обн., ДВ, бр. 120 от 2002 г., изм., бр. 33 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 74 от 2009 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 61 от 2015 г. и бр. 79 от 2015 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. Наименованието на глава II се изменя така: „Право на вероизповедание. Права и задължения на вероизповеданията и религиозните общности.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 1 - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 1 да бъде отхвърлен.

§ 2. В чл. 5 се създава ал. 4:

„(4) Правото на вероизповедание не може да се упражнява с

политически цели.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 2 - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 2 да бъде отхвърлен.

Вариант I:

§ 3. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 след думата „поддържат“ се добавя „при условията и по реда на този закон“;

б) в т. 8 накрая се добавя „при условията и по реда на този закон“;

в) точка 10 се изменя така:

„10. да се установяват и поддържат връзки, по религиозни и верски въпроси, в страната и в чужбина с лица и общности, които не упражняват и не разпространяват религиозен радикализъм, и не са обвързани или финансирани от политически партии.“

2. Създава се ал. 3:

„(3) Правото на вероизповедание не може да бъде ограничавано, освен в случаите по чл. 7 и чл. 7а.“

Вариант II:

§ 3. В чл. 6 в т. 7 думите „както и да се създават и поддържат подходящи според общностите и институциите учебни заведения, при спазване на законовите изисквания“ се заличават.

Предложение от н.п. Борис Вангелов Борисов

В § 3, Вариант I, в чл. 6, ал. 1, т.10 думите „религиозен радикализъм“ се заменят с „радикални идеологии на религиозна основа“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 3:

1. Вариант I - да отпадне.

2. Вариант II – да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за Вариант I и Вариант II и предлага § 3 да бъде отхвърлен.

Вариант I:

§ 4. В чл. 7, ал. 2 след думата „институции“ се поставя запетая и се добавя „духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и висшите духовни училища“.

Вариант II:

§ 4. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думата „институции“ се добавя „духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и висшите духовни училища, религиозните празници, ритуалите и събиранията на вероизповеданието“.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Ученията, вътрешната организация, проповедите, символите и обредността на вероизповеданията не могат да противоречат на българското законодателство.“

3. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Религиозните общности и институции не могат да включват в:

1. дейността си малолетни и непълнолетни лица, освен с изричното писмено съгласие за конкретни дейности на техните родители, настойници или попечители;

2. ръководните си органи лица, които участват в ръководството на политическа партия;

3. ръководните си органи, административните и организационните си дейности чужденци.

4. Създават се ал. 6 - 8:

„(6) Лица, които участват в ръководни органи на политическа партия не могат да участват в ръководни органи на религиозни общности и институции.

(7) Български граждани, завършили религиозното си образование в чужбина, могат да участват в богослужение и да извършват богослужебни ритуали след признаване на резултатите от ученето при условията и по реда на Закона за предучилищното и училищното образование или на издадената диплома при условията и по реда на Закона за висшето образование.

(8) Чужденци могат да участват в богослужението или в извършването на богослужебни ритуали според практиката на религиозната общност. Участието на чужденци в проповеди, в дейности набиране на средства или в други дейности на религиозната общност или институция се осъществява след предварително съгласуване с Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.“

Предложение от н.п. Борис Вангелов Борисов

В §4, Вариант II, в чл. 7, т. 4, ал. 8 думите „предварително съгласуване“ се заменят с „уведомяване“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 4:

1. Вариант II - да отпадне.
2. Вариант I - да се приеме.

Комисията подкрепя предложението по т. 1 и не го подкрепя по т. 2.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за Вариант I и Вариант II и предлага § 4 да бъде отхвърлен.

§ 5. Създава се чл. 7а:

„Чл. 7а. (1) Религиозните общности и институции са длъжни да:

1. определят за проповядващи духовници български граждани, завършили училищното и висшето си светско и религиозно образование в Република България, с изключение на чл. 7, ал. 7;

2. не възлагат проповеди в храмовете и молитвени домове на територията на страната на духовници от чужбина, с изключение на случаите по чл. 7, ал. 8;

3. поискат експертно становище от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерски съвет за пребиваването на територията на страната на проповедници, емисари и други духовни лица;

4. не разпространяват литература и да не проповядват идеи, които противопоставят българските граждани на религиозна основа;

5. не печатат, да не разпространяват, да не внасят на територията на страната и да не употребяват в проповеди или на събрания на религиозни общности, за обучение и по друг начин на литература, проповядваща религиозен радикализъм;

6. не установяват и да не поддържат връзки с лица и общности в страната и чужбина, които упражняват или разпространяват религиозен радикализъм или използват религията за политически цели;

7. прекратят всички правомощия на членовете или служителите си, на които са наложени наказания за нарушения на т. 4 - 6;

8. гарантират за спазване на закона в съответствие с уставите си, когато провеждат избори за свои органи.

(2) Духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и висшите духовни училища имат задълженията по ал. 1, т. 4 -6. "

Предложение от н.п. Борис Вангелов Борисов

В § 5, в новосъздадения чл. 7а, ал. 1, т.8 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 5- да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 5 да бъде отхвърлен.

§ 6. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 след думите „чл. 7" се добавя „и чл. 7а".

б) точка 2 се изменя така:

„2. спиране на издателската дейност за определен период от време или прекратяване на същата без право да бъде възстановена;"

в) в т. 3 след думата „ограничаване" се добавя „или забрана";

г) в т. 4 думата „отмяна" се заменя с „прекратяване";

д) създават се т. 4а и 4б:

„4а. запечатване на помещения или места за богослужение или ритуали на съответното вероизповедание;

4б. експулсиране на чужди проповедници, емисари и други духовни лица, които са нарушили този закон."

2. В ал. 2, изречение първо след думите „заинтересованите лица" се поставя запетая и се добавя „на директора на Дирекция „Вероизповедания"на Министерски съвет".

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 6 - да отпадне.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя по § 6, т. 1, буква „г" и не го подкрепя в останалата част.

Комисията предлага следната редакция на § 6, който става § 1:

§ 1. В чл. 8, ал. 1, т. 4 думата „отмяна" се заменя с „прекратява", а думите „учебно, здравно или социално заведение" се заменят с „лечебно заведение, социална или образователна институция".

Комисията предлага да се създаде нов § 2:

§ 2. В чл. 10, ал. 2 след думата „църква“ се поставя тире и се добавя „Българска патриаршия“.

Вариант I:

§ 7. В чл. 11, ал. 2 накрая се добавя „а за проповедите и във всички останали случаи се използва задължително официалния български език.“

Вариант II:

§ 7. В чл. 11 се създават ал. 3 и 4:

„(3) Вероизповеданията имат право да представят на законодателния и на другите държавни органи на всички нива предложения, мнения, доклади, проучвания по въпроси от значение за религиозната общност.

(4) На религиозните общности се предоставят за становище проекти на законови и административни актове преди приемането им, когато се засягат въпроси, свързани с вероизповеданията.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 7:

1. Вариант I - да отпадне.

2. Във Вариант II се правят следните изменения:

а) Алинея 3 се изменя така:

„(3) Вероизповеданията могат да представят на Народното събрание и на другите държавни органи на всички нива предложения, мнения, доклади, проучвания по въпроси от значение за религиозната общност.“

б) Алинея 4 - да отпадне.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за Вариант I, подкрепя по принцип текста на вносителя за Вариант II и предлага следната редакция на § 7, който става § 3:

§ 3. В чл. 11 се създава ал. 3:

„(3) Вероизповеданията може да представят на държавни и местни органи становища, препоръки, доклади, проучвания по въпроси от значение за религиозните общности.“

§ 8. В чл. 12 се правят следните допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Не се допуска извършване на публични религиозни обреди в сграда или нейно помещение, които не са предназначени за извършване на

религиозна дейност."

2. Създава се ал. 3:

„(3) Религиозните общности и религиозните институции представят до края на м. февруари всяка година на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет списък на обредните, молитвените и богослужебните домове, предназначени за извършване на техните публични религиозни обреди."

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея се създава изречение второ: „В тези случаи вероизповеданията не могат да използват технически средства или звукови устройства, служещи за увеличаване на силата на звука, освен при провеждане на обществени прояви, празници и чествания."

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В Параграф 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създадената ал. 2 - да отпадне.

2. Създадената ал. 3 става ал. 2 и се изменя така:

„(2) Вероизповеданията представят до края на месец февруари всяка година на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет списък на обредните, молитвените и богослужебните домове, предназначени за извършване на техните публични религиозни обреди."

3. Създават се нови ал. 3 и 4:

„(3) Дирекция „Вероизповедания“ към Министерски съвет поддържа електронен публичен регистър по ал. 2."

(4) Данъчните преференции, предвидени в Закона за местни данъци и такси относно молитвените домове на Вероизповеданията, се отнасят само за включените в регистъра по ал. 3."

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от н.п. Красимир Велчев, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В предложението за § 8 ал. 4 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 8, който става § 4:

§ 4. В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „обредни, молитвени или богослужебни домове“ се заменят с „молитвени домове, храмове или манастири“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Вероизповеданията представят ежегодно до края на месец февруари на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет

списък на молитвените домове, храмовете и манастирите, предназначени за публични религиозни обреди."

3. Създава се ал. 3:

„(3) Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет създава и поддържа публичен регистър, в който се вписват молитвените домове, храмовете и манастирите по ал. 2.“

4. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея се създава изречение второ: „В тези случаи вероизповеданията не може да използват технически средства или звукови устройства, служещи за увеличаване на силата на звука, освен при провеждане на обществени прояви, празници и чествания.“

§ 9. Наименованието на глава трета се изменя така: „Регистрация. Заличаване на регистрация“.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 9 да бъде отхвърлен.

§ 10. Създават се чл. 14а и чл. 14б:

„Чл. 14а. (1) Статут на юридическо лице може да поиска само религиозна общност, в която участват най-малко 300 физически лица, които изповядват съответната религия.

(2) В ръководството на религиозната общност, която иска статут на юридическо лице, могат да участват само пълнолетни български граждани.

Чл. 14б. (1) Преди подаване на молбата за регистрация, религиозната общност, която иска да придобие статут на юридическо лице, подава писмено заявление за изготвяне на експертно становище от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(2) Към заявлението се прилагат:

1. устав на вероизповеданието;
2. списък, съдържащ трите имена, ЕГН, постоянен адрес и саморъчен подпис на не по-малко от 300 граждани подкрепящи регистрацията, заверен от Главна Дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“.

3. декларация от членовете на ръководството, че са пълнолетни български граждани и не участват в ръководни органи на политическа партия - по образец;

4. описание на основното религиозно съдържание на учението, копие от литературата, на която ще се извършва богослужението и разпространението на учението, описание на ритуалите и на съдържателните си различия с останалите вероизповедания.

5. описание на източниците и начина на финансиране - по образец.

(3) Образците по ал. 2, т. 3 и 5 се утвърждават от директора на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерски съвет.

(4) Експертното становище се изготвя в срок до три месеца от подаването на заявлението и приложенията към него.

(5) Непроизнасянето в срока по ал. 4 е мълчалив отказ и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс."

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В параграф 10 се правят следните изменения:

1. В чл.14а, ал. 1 числото „300“ се заменя с „3000“.

2. В чл.14б, ал. 2, т.2 числото „300“ се заменя с „3000“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 10 да бъде отхвърлен.

§ 11. В чл. 15, ал. 2 думите „Недопустимо е да съществува“ се заменят с „Не се допуска регистрация на“, след думата „наименование“ съюзът „и“ се заличава и се поставя запетая, а накрая се добавя „или религиозно съдържание.“

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 11 да бъде отхвърлен.

§ 12. Член 16 се изменя така:

„Чл.16. (1) Към молбата за регистрация се прилагат:

1. експертното становище по чл. 14б;
2. устав на вероизповеданието;
3. другите документи по чл. 14б, ал. 2, т. 2 - 5.

(2) Когато религиозната общност, която иска да придобие статут на юридическо лице, не представи документите по ал.1, съдът постановява отказ за регистрация на вероизповеданието."

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 12 да бъде отхвърлен.

§ 13. В чл. 17, т. 7 се изменя така:

„7. начини на финансиране и разходване на средства, управление и разпореждане с имущество;“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 13 - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 13 да бъде отхвърлен.

§ 14. Създава се чл. 19а:

„Чл. 19а. В 7-дневен срок от регистрацията религиозната общност уведомява Дирекция „Вероизповедния“ на Министерския съвет и представя съдебното решение за регистрацията.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14, който става § 5.

§ 15. В чл. 20 накрая се добавя „след регистрацията в Софийски градски съд“.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 15 да бъде отхвърлен.

§ 16. В Глава трета „Регистрация“ се създава се чл. 20а:

„Чл. 20а. (1) Софийски градски съд прекратява регистрацията на религиозна общност:

1. когато е постановена без да е представен някой от документите по чл. 16, ал.1;

2. по искане на религиозната общност;

3. при нарушение на чл. 7 и чл. 7а;

4. когато с дейността си регистрираната религиозна общност системно нарушава другите изисквания на този закон;

5. когато дейността ѝ противоречи на разпоредбите на Конституцията на Република България.

(2) Решението по ал. 1, т. 2 се постановява по искане на ръководството на религиозната общност.

(3) Решението по ал.1, т. 1 и т.3-5 се постановява по искане на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет или на прокурора.

(4) Решението за прекратяване на регистрацията на основание ал.1, т. 1 и т. 3 - 5 подлежи на обжалване по общия ред.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 16:

1. систематично да бъде отразен в Преходни и заключителни разпоредби;

2. в т. 3 думите „и чл. 7а“ да отпадат.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 16, който става § 6:

§ 6. В глава трета „Регистрация“ се създава чл. 20а:

„Чл. 20а. (1) Софийският градски съд прекратява регистрацията на религиозна общност:

1. по искане на религиозната общност;

2. при нарушение на чл. 7;

3. когато с дейността си системно нарушава изисквания на този закон;

4. когато дейността ѝ противоречи на разпоредби на Конституцията на Република България.

(2) Решението по ал. 1, т. 1 се постановява по искане на централното ръководство на религиозната общност.

(3) Решението по ал.1, т. 2- 4 се постановява по искане на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет или на прокурора.

(4) Решението за прекратяване на регистрацията на основание ал.1, т. 2-4 подлежи на обжалване по общия ред.”

§ 17. Създава се нов чл. 20а в глава четвърта „Имущество и финанси“:

„Чл. 20а (1) Когато 6 месеца след изтичане на мандата на ръководните органи на вероизповеданието не са предприети действия за избиране на нови ръководни органи, не по-малко от една трета от регистрираните местни поделения на съответното вероизповедание могат да приемат решение за провеждане на избор на нови ръководни органи, за което уведомяват Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(2) В случаите по ал. 1 изборът на нови ръководни органи се провежда в срок не по-рано от 1 месец от решението на местните религиозни общности и не по-късно от 6 месеца.”

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 17 - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 17 да бъде отхвърлен.

§ 18. В чл. 21 се създават алинеи 4- 20:

(4) Държавна субсидия се предоставя на вероизповеданията, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от самоопределението от последното преброяване.

(5) Общата сума, предвидена за субсидиране на вероизповеданията по ал. 4, се определя ежегодно в закона за държавния бюджет на Република България в зависимост от броя на самоопределилите се лица към съответното вероизповедание на последното преброяване на населението на страната, като за едно самоопределило се лице се предвижда субсидия в размер, определен ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, но не повече от 15 млн. лв. на вероизповедание.

(6) До края на месец януари на текущата година централното ръководство на съответното вероизповедание разпределя полагащата се субсидия на текущи и капиталови разходи, прави мотивирано предложение за разпределението на капиталовите разходи по обекти и уведомява за това Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(7) Полагащата се държавна субсидия за текущи разходи се предоставя на централното ръководство на съответното вероизповедание и се изразходва целево за покриване на разходите на вероизповеданието за възнаграждения на персонал (свещенослужители и служители на религиозните институции), за осъществяването на техни образователни дейности, които не се обхващат от финансирането по чл. 33, ал. 3, и за поддръжка на гробищни паркове.

(8) Разходването на средствата по ал. 7 се контролира от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет, като за тази цел централните ръководства на съответното вероизповедание предоставят на Дирекцията необходимата информация и документи в срок и по начин, определени от нея.

(9) Годишната субсидия за текущи разходи по ал. 7 се изплаща от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет на четири части, съответно до 30 април, 30 юни, 30 септември по 20 на сто и до 20 декември в размер на 40 на сто от общия ѝ размер.

(10) Капиталовите разходи включват разходи за строителство и ремонт на храмове (молитвени домове), манастири и прилежащите им сгради, сгради на висши духовни училища и духовни училища, както и изграждане и ремонт на гробищни паркове. Средствата за субсидия за капиталови разходи се съхраняват и разходват чрез сметка за чужди средства на Министерския съвет.

(11) Въз основа на мотивираното предложение по ал. 6, Министерският съвет възлага изпълнението на дейностите, финансирани със субсидията за капиталови разходи за съответното вероизповедание по

реда на Закона за обществените поръчки.

(12) Неусвоените средства по сметката за чужди средства на Министерския съвет по ал. 9 се разходват за същата цел и за съответното вероизповедание през следващите години. При остатък, Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет уведомява съответното вероизповедание и изисква в определен срок предоставяне на мотивирано предложение за разпределението му по обекти.

(13) Могат да се одобряват допълнителни средства за капиталови разходи за обекти на вероизповеданията по ал. 4, извън определения размер на държавната субсидия по ал. 5, които се разходват по реда на ал. 10.

(14) Регистрираните вероизповедания изготвят финансов отчет за предходната календарна година, по реда на чл. 35, ал. 2 от Закона за счетоводството. За целите на изготвяне на отчета, Министерският съвет изпраща на съответните вероизповедания информация за предоставената им държавна субсидия за капиталови разходи, размера на извършените разходи и неусвоената част.

(15) Финансовите отчети по ал. 14 на вероизповеданията, които получават държавна субсидия, преди представянето им в Сметната палата подлежат на независим финансов одит и заверка от независим финансов одитор. Разходите за одита и заверката на финансовите отчети са за сметка на съответното вероизповедание.

(16) До 31 март всяка година вероизповеданията, които получават държавна субсидия, представят на Сметната палата финансов отчет.

(17) В 6-месечен срок от изтичането на срока за получаване на годишните финансови отчети Сметната палата извършва одит за съответствие с изискванията на този закон и на Закона за счетоводството на приходите и разходите по получената държавна субсидия.

(18) След изтичането на срока по ал. 17 органите на Националната агенция за приходите извършват действия по компетентност по реда на глава петнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс по отношение на вероизповеданията, които получават държавна субсидия и които не са подали в срок отчетите си пред Сметната палата.

(19) Националната агенция за приходите извършва действията по ал. 18 в сроковете по чл. 114, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(20) След изтичането на сроковете по ал. 19 изпълнителният директор на Националната агенция за приходите изпраща на Сметната палата информация за предприетите от нея действия, включително за издадените ревизионни актове."

Предложение от н.п. Николай Тишев

В § 18 се правят следните изменения:

1. Създадената ал. 4 се изменя така:

„(4) Вероизповеданията, към които принадлежи по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от самоопределението от последното преброяване, получават субсидии от държавата, определяни ежегодно от Закона за държавния бюджет. Държавната субсидия за вероизповеданията, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от самоопределението от последното преброяване, се определя при размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице.“

2. Създадената ал. 5 се изменя така:

„(5) Общата сума, предвидена за субсидиране на вероизповеданията по ал. 4, се определя ежегодно в закона за държавния бюджет на Република България, но не повече от 15 млн. лв. на вероизповедание.“

Комисията подкрепя по принцип предложението, което е отразено в чл. 28.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 18- да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя, но предлага § 18 да бъде отхвърлен, тъй като е отразен в чл. 28.

§ 19. В чл. 22 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Религиозните общности и институции и създадените от тях по този закон юридически лица с нестопанска цел декларират пред Сметната палата банковите си сметки в страната или в чужбина в 14-дневен срок от откриването им.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 19 да се измени така:

§ 19. В чл. 22 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се ал. 1:

„(1) Правото на собственост върху обредни, молитвени или богослужебни домове, заедно с поземлените имоти, върху които са построени, може да принадлежи на Българската православна църква - Българска Патриаршия, на регистрираните вероизповедания и съответно

на техните местни подразделения. Правото на собственост върху тези обекти не може да бъде придобивано по давност от други субекти, извън посочените в изречение първо."

2. Създава се ал. 2:

„(2) Върху недвижими имоти, представляващи обредни, молитвени или богослужебни домове на юридически лица - вероизповедания и техните местни подразделения, по смисъла на закона за вероизповеданията, както и върху движими вещи, свързани с богослужебната дейност, ритуалите и обредите на вероизповеданията не може да бъде насочвано принудителни изпълнение.“

3. Досегашният текст става ал. 3."

Комисията не подкрепя предложението по т. 1 и го подкрепя по принцип в останалата част.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 19, който става § 7:

§ 7. В чл. 22 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Принудително изпълнение не може да се насочва върху:

1. храмове и манастири на Българската православна църква - Българска Патриаршия, и нейните местни подразделения;
2. молитвени домове на регистрираните вероизповедания;
3. вещи, свързани с богослужебната дейност, ритуали и обреди на Българската православна църква - Българска Патриаршия, на регистрираните вероизповедания и техните местни подразделения.“

§ 20. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея думите „за своя сметка“ се заличават.

2. Създават се алинеи 2 и 3:

„(2) Гробищните паркове се определят за постоянно. Тяхното разрушаване или затваряне са забранени. Погребенията в гробищните паркове се извършват в съответствие с религиозните норми на съответното вероизповедание.

(3) Държавата и общините могат да подпомагат изграждането на гробищни паркове на съответните религиозни общности чрез безвъзмездно предоставяне на поземлени имоти - държавна или общинска собственост за тази цел“.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 20, в т. 2 създадените ал. 2 и 3 се изменят така:

„(2) Статутът на гробищните паркове на Вероизповеданията се определя за постоянно и не може да бъде променян. Тяхното разрушаване или затваряне са забранени. Погребенията в гробищните паркове се извършват в съответствие с религиозните норми на съответното вероизповедания.

(3) Държавата и общините подпомагат изграждането на гробищни паркове на съответните вероизповедания чрез безвъзмездно предоставяне на поземлени имоти - държавна или общинска собственост, за тази цел.”

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 20, който става § 8:

§ 8. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея думите „за своя сметка” се заличават.

2. Създават се ал. 2 и 3:

„(2) Статутът на гробищните паркове на вероизповеданията се определя за постоянно и не може да бъде променян. Тяхното разрушаване или затваряне са забранени. Погребенията в гробищните паркове се извършват в съответствие с религиозните норми на съответното вероизповедания.

(3) Държавата и общините при възможност подпомагат изграждането на гробищни паркове на съответните вероизповедания чрез безвъзмездно предоставяне на поземлени имоти - държавна или общинска собственост, за тази цел.”

§ 21. В чл. 25, ал. 3 след думите „Министерството на финансите” се добавя „или Сметната палата”, след думата „прокуратурата” съюзът „и” се заличава и се поставя запетая, а след думите „финансова инспекция” се добавя „и Националната агенция за приходите”.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 21 - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 21 да бъде отхвърлен.

§ 22. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Вероизповедание, придобило статут на юридическо лице, няма право да:

1. учредява и да участва в чуждестранни търговски дружества, обединения, в които участват такива търговски дружества, както и в кооперации с чуждестранни лица;

2. участва в сдружения или да извършват съвместна дейност под каквато и да е форма с чуждестранни държавни предприятия и чуждестранни търговски дружества, включително с техни филиали, клонове или представителства.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 22 - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 22 да бъде отхвърлен.

§ 23. В чл. 27, ал. 1 се изменя така:

„(1) Вероизповеданията могат да създават юридически лица с нестопанска цел за своето подпомагане и популяризиране, като носят солидарна отговорност с тях за извършени нарушения по този закон.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В §23 чл. 27, ал. 1 се изменя така:

„(1) Вероизповеданията могат да създават юридически лица с нестопанска цел за своето подпомагане и популяризиране.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 23 да бъде отхвърлен.

Вариант I:

§ 24. В чл. 28 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така :

„(1) Вероизповеданията могат да приемат дарения за цели

социални помощи и средства за ремонт и строителство на храмове, молитвени домове, манастири и други недвижими имоти.“

2. Създават се нови алинеи 2, 3 и 4:

„(2) Не могат да се даряват средства от чужди държави и лица за възнаграждение на персонал (свещенослужители и служители на религиозни институции)

(3) Даренията по ал. 1 от чужди държави и чужди физически или юридически лица се извършват след предварително разрешение от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(4) Вероизповеданията до края на месеца, следващ всяко тримесечие предоставят информация на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет за всяко дарения по ал. 1 от местно физическо или юридическо лице, което е в размер надлв., по ред и условия, определени от Дирекцията. ”

Вариант II:

§ 24. Чл. 28 се изменя така:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създават се ал. 2 - 8:

„(2) Държавната субсидия за регистрираните вероизповедания, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база резултатите от последното преброяване на населението, представени от Националният статистически институт, се разпределя на база предварително представен проект за бюджет от всяко вероизповедание. При недостиг на средства за финансиране на всички заявени разходи, разпределението е пропорционално съобразно числеността на заявителите принадлежността си към съответното вероизповедание при последното преброяване на населението.

(3) Държавната субсидия се изплаща на централното ръководство на съответното вероизповедание на четири равни части, платими съответно до 15 януари, до 15 април, до 15 август и до 15 октомври на съответната година по сметка, посочена от вероизповеданието.

(4) Субсидията се изразходва целево за разходите на вероизповеданието за възнаграждения на персонал (свещенослужители и служители на религиозните институции), както и за осъществяването на техни лечебни, образователни и социални дейности по смисъла на Глава пета на този закон. До 10 на сто от субсидията за съответното вероизповедание може да се разходва за строителство и ремонт на храмове (молитвени домове) и прилежащите им сгради, както и за изграждане и поддръжка на гробищни паркове.

(5) Получената от религиозна институция държавна или общинска субсидия не може да се предоставя за обезпечение на вземания на трети лица, включително за обезпечение на вземания на юридически

лица с нестопанска цел по чл. 27, ал. 1.

(6) Духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование, както и висшите духовни училища се финансират от регистрираното вероизповедание, по чието искане са открити. Финансирането се предоставя за издръжка на дейностите по обучение на учениците, за стипендии на учениците, за ученици, настанени в общежитие и за поддръжка на материалната база.

(7) Духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование може да се финансират и от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на образованието и науката, като размерът на средствата се определя с постановлението за изпълнение на държавния бюджет.

(8) Министерството на образованието и науката чрез своя бюджет може да финансира и утвърдени от него образователни програми, които вероизповеданията да осъществяват извън училищната среда. Това финансиране се разпределя пропорционално между вероизповеданията съобразно числеността на заяvilите принадлежността си към съответното вероизповедание при последното преброяване на населението от Националният статистически институт. "

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 24:

1. Вариант I - да отпадне.

2. Вариант II - да отпадне.

3. Чл. 28 се изменя така:

„чл. 28 (1) Държавата предоставя годишни субсидии под формата на пряка безвъзмездна финансова помощ на Българската православна църква - Българска патриаршия и регистрираните вероизповедания на базата на резултатите от самоопределянето към съответното вероизповедание при последното преброяване на населението по данни на Националния статистически институт.

(2) Разпределението на държавната субсидия за вероизповеданията се извършва със Закона за държавния бюджет на Република България в зависимост от броя на самоопределилите се лица към съответното вероизповедание при последното преброяване на населението по данни на Националния статистически институт, както следва:

1. за вероизповедания с по-малко от 1 на сто от самоопределилите се - в общ размер, определян за всяко вероизповедание ежегодно;

2. за вероизповеданията с не по-малко от 1 на сто от самоопределилите се определя по критериите, посочени в този закон, като за едно самоопределило се лице се предвижда субсидия в размер не по-малка от 10 лв., определен ежегодно за всяко вероизповедание

(3) На вероизповедание, за което определена субсидия е по-малка от полагащата се по критерия по ал.2, т.2, годишната субсидия не може да бъде по-малка от 15 млн. лв.

(4) За задграничните епархии в диоцеза и юрисдикцията на Българската православна църква-Българска патриаршия, държавната субсидия се предоставя в размери, определяни ежегодно със Закона за държавния бюджет на Република България. В тези случаи не се прилагат условията по ал.2 и 3.

(5) В обществен интерес, свързан с религиозните ценности на българския народ, на вероизповеданията могат да се предоставят и допълнителни средства над размера на годишната държавната субсидия.

(6) В Закона за държавния бюджет на Република България се посочва наименованието на вероизповеданието и размера на субсидията.

(7) До края на месец януари на текущата година централното ръководство на съответното вероизповедание разпределя полагащата се субсидия на текущи и капиталови разходи, прави мотивирано предложение за разпределението на капиталовите разходи по обекти и уведомява за това Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(8) Полагащата се държавна субсидия за текущи разходи се предоставя на централното ръководство на съответното вероизповедание и се изразходва целево за покриване на разходите на вероизповеданието за възнаграждения на персонал (свещенослужители и служители на религиозните институции), за осъществяването на техни образователни дейности, които не се обхващат от финансирането по чл. 33, ал. 3, и за поддръжка на гробищни паркове.

(9) Предоставянето на държавната субсидия за текущи разходи се извършва от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерски съвет чрез трансфери на бюджетни средства по специални целеви сметки за текущи разходи на централните ръководства на вероизповеданията на четири части: до 30 април, 30 юни, 30 септември и до 20 декември.

(10) Капиталовите разходи включват разходи за строителство и ремонт на храмове (молитвени домове), манастири и прилежащите им сгради, сгради на висши духовни училища и духовни училища, както и

изграждане и ремонт на гробищни паркове. Средствата за субсидия за капиталови разходи се съхраняват и разходват чрез специална сметка в банка на съответното вероизповедание.

(11) Централното ръководство на съответното вероизповедание извършва разпределение на средствата по държавната субсидия за текущи разходи между местните поделения и предоставя до края на месец януари на текущата година на Дирекция „Вероизповедания“ справка за разпределението на субсидията за капиталови разходи по обекти.

(12) Разходването на средствата от държавната субсидия за текущи разходи се извършва чрез плащания от специалната целева сметка за текущи разходи на съответното вероизповедание. Допуска се трансфер на средства от тази сметка по сметки на местни поделения на вероизповеданията. Тегленето на средства в брой от специалната целева сметка на съответното вероизповедание за текущи разходи се допуска само до размерите на разходите за персонала.

(13) Разходването на средствата от държавната субсидия за капиталови разходи се извършва чрез плащания от специалната целева сметка за капиталови разходи. Допуска се трансфер на средства от тази сметка по сметки на местни поделения на вероизповеданията. Банката, в която е открита специалната целева сметка за капиталови разходи на съответното вероизповедание, изпълнява нареждания за плащания само въз основа на представени първични счетоводни документи за разходи.

(15) Дирекция „Вероизповедания“ при Министерски съвет може да изисква предоставянето на информация под формата на обобщени справки и първични счетоводни документи за доказването на разходи и плащания до размера на предоставените средства към определен момент. При предоставянето на информацията се спазват изискванията за защита на личните данни на физическите лица. Разходите за възнаграждения на священослужители и служители в религиозните институции се контролират само въз основа на обобщени справки, от които да е видно спазването на изискванията на чл.29 и до размера на държавната субсидия.

(16) Централните ръководства на вероизповеданията предоставят на Дирекция „Вероизповедания“ при Министерски съвет в срок до 31 март всяка година обобщени годишни справки и приложения към тях, които съдържат обобщени данни за предоставените субсидии и за усвояването им по видове разходи през предходната година.

(17) Неусвоените средства по специалните сметки на съответното вероизповедание към 31 декември на текущата година, се изразходват през следващите години в съответствие с разпределението им за съответния вид разходи. Централното ръководство на

вероизповеданието в срок до 31 януари на следващата година предоставя доклад до Дирекция „Вероизповедания“ при Министерски съвет.

(18) Духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование се финансират от държавния бюджет чрез Министерството на образованието и науката, като размерът на средствата се определя с Постановление за изпълнение на Държавния бюджет.

(19) Духовните училища от системата на предучилищното и училището образование, както и висшите духовни училища могат да се финансират от регистрираното вероизповедание, по чието искане са открити. Финансирането се предоставя за издръжка на дейностите по обучение на учениците, за стипендии на учениците, за ученици, настанени в общежитие и за поддръжка на материалната база.

(20) Министерството на образованието и науката чрез своя бюджет може да финансира и утвърдени от него образователни програми, които вероизповеданията да осъществяват извън училищната среда. Това финансиране се разпределя пропорционално между вероизповеданията съобразно числеността на заявилите принадлежността си към съответното вероизповедание при последното преброяване на населението от Националния статистически институт."

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за Вариант I и Вариант II и предлага следната редакция на § 24, който става § 9:

§ 9. Член 28 се изменя така:

„Чл. 28. (1) Държавата предоставя на Българската православна църква - Българска патриаршия, и регистрираните вероизповедания държавна субсидия на базата на резултатите от самоопределилите се лица към съответното вероизповедание при преброяването на населението по данни на Националния статистически институт.

(2) Разпределението на държавната субсидия се одобрява ежегодно със Закона за държавния бюджет на Република България в зависимост от броя на самоопределилите се лица към съответното вероизповедание по ал. 1 при последното преброяване на населението по данни на Националния статистически институт, както следва:

1. за вероизповеданията с по-малко от 1 на сто на самоопределилите се към съответното вероизповедание спрямо общия брой на преброените лица по ал. 1 - в размер, определен за всяко вероизповедание;

2. за вероизповеданията с повече от 1 на сто от самоопределилите се към съответното вероизповедание спрямо общия брой на преброените лица по ал. 1 - в размер определен за всяко вероизповедание, като за едно самоопределило се лице се предвижда субсидия в размер не по-малък от 10 лв.

(3) На вероизповедание, на което е определена субсидия в по-малък размер от размера, който се полага съгласно критерия по ал. 2, т. 2, държавната субсидия, която се одобрява не може да бъде по-малка от 15 млн. лв.

(4) За задграничните епархии или митрополии в диоцеза и юрисдикцията на Българската православна църква - Българска патриаршия, държавната субсидия се предоставя в размери, одобрени ежегодно със Закона за държавния бюджет на Република България. В тези случаи ал. 2 и 3 не се прилагат. Държавната субсидия се превежда по специална сметка на съответната епархия или митрополия.

(5) В обществен интерес, свързан с религиозните ценности на българския народ, на вероизповеданията може да се предоставят и допълнителни средства над размера на държавната субсидия.

(6) В Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година се посочва наименованието на вероизповеданието и размера на държавната субсидия.

(7) До края на месец януари на текущата година централното ръководство на съответното вероизповедание разпределя държавната субсидия на текущи и капиталови разходи, прави мотивирано предложение за разпределението на капиталовите разходи по обекти и уведомява Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(8) Държавната субсидия за текущи разходи се предоставя на централното ръководство на съответното вероизповедание и се изразходва целево за покриване на разходите на вероизповеданието за заплати и възнаграждения на свещенослужителите и служителите на религиозните институции, за осъществяването на образователни дейности, които не се обхващат от финансирането по чл. 33, ал. 3, и за поддръжка на гробищни паркове.

(9) Предоставянето на държавната субсидия за текущи разходи се извършва от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет чрез трансфери на бюджетни средства по специални целеви сметки за текущи разходи на централните ръководства на вероизповеданията на четири части: до 30 април, 30 юни, 30 септември и 20 декември.

(10) Капиталовите разходи включват разходи за строителство и ремонт на молитвени домове, храмове и манастири и прилежащите им сгради, сгради на висши духовни училища и духовни училища от системата на предучилищното и училищното образование, както и изграждане и ремонт на гробищни паркове. Средствата за капиталови разходи се съхраняват чрез специална целева сметка на съответното вероизповедание.

(11) Централното ръководство на съответното вероизповедание извършва разпределение на средствата по държавната субсидия за текущи разходи между местните поделения и предоставя до края на месец януари на текущата година на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет справка за разпределението на субсидията за капиталови разходи по обекти.

(12) Разходването на средствата от държавната субсидия за текущи разходи се извършва чрез плащания от специалната целева сметка за текущи разходи на съответното вероизповедание. Допуска се трансфер на средства от тази сметка по сметки на местни поделения на вероизповеданията. Тегленето на средства в брой от специалната целева сметка на съответното вероизповедание за текущи разходи се допуска само до размерите на плащанията за заплати и възнаграждения на свещенослужителите и служителите на религиозните институции.

(13) Разходването на средствата от държавната субсидия за капиталови разходи се извършва чрез плащания от специалната целева сметка за капиталови разходи. Допуска се трансфер на средства от тази сметка по сметки на местни поделения на вероизповеданията. Банката, в която е открита специалната целева сметка за капиталови разходи на съответното вероизповедание, изпълнява нареждания за плащания само въз основа на представени първични счетоводни документи за разходи.

(14) Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет може да изисква предоставянето на информация под формата на обобщени справки и първични счетоводни документи за доказването на разходи и плащания до размера на предоставените средства към определен момент. При предоставянето на информацията се спазват изискванията за защита на личните данни на физическите лица. Разходите за възнаграждения на свещенослужители и служители в религиозните институции се контролират само въз основа на обобщени справки, от които да е видно спазването на изискванията на чл. 29 и до размера на държавната субсидия.

(15) Централните ръководства на вероизповеданията предоставят на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет ежегодно до 31 март обобщени годишни справки и приложения към тях, които съдържат обобщени данни за предоставените субсидии и за усвояването им по видове разходи през предходната година.

(16) Неусвоените средства по специалните сметки на съответното вероизповедание към 31 декември на текущата година, се изразходват през следващите години в съответствие с разпределението им за съответния вид разходи. Централното ръководство на вероизповеданието в срок до 31 януари на следващата година предоставя доклад до Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(17) Духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование се финансират от държания бюджет чрез Министерството на образованието и науката, като размерът на средствата се определя с постановление за изпълнение на държавния бюджет.

(18) Духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование, както и висшите духовни училища, може да се финансират от регистрираното вероизповедание, по чието искане са открити. Финансирането се предоставя за издръжка на дейностите по обучение на учениците, за стипендии на учениците, за ученици, настанени в общежитие и за поддръжка на материалната база.

(19) Министерството на образованието и науката чрез своя бюджет може да финансира и утвърдени от него образователни програми, които вероизповеданията да осъществяват извън училищната среда. Това финансиране се разпределя пропорционално между вероизповеданията съобразно числеността на заявилите принадлежността си към съответното вероизповедание при последното преброяване на населението от Националния статистически институт."

§ 25. Създават се чл. 28а и чл. 28б:

„Чл. 28а. (1) За разходването на държавната субсидия вероизповеданията изготвят финансов отчет за предходната календарна година съгласно изискванията на глава трета, раздел III от Закона за счетоводството.

(2) Финансовите отчети по ал. 1 подлежат на независим финансов одит и заверка от независим финансов одитор преди представянето им в Сметната палата. Разходите за одита и заверката на финансовите отчети са за сметка на съответното вероизповедание.

(3) До 31 март всяка година вероизповеданията представят

на Сметната палата финансов отчет на хартиен и електронен носител.

(4) В 6-месечен срок от изтичането на срока за получаване на годишните финансови отчети Сметната палата извършва одит за съответствие с изискванията на този закон и на Закона за счетоводството на приходите и разходите по получената държавна субсидия.

(5) След изтичането на срока по ал. 3 органите на Националната агенция за приходите извършват действия по компетентност по реда на глава петнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс по отношение на вероизповеданията, които получават държавна субсидия и които не са подали в срок отчетите си пред Сметната палата.

(6) Националната агенция за приходите извършва действията по ал. 5 в сроковете по чл. 114, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(7) След изтичането на сроковете по ал. 6 изпълнителният директор на Националната агенция за приходите изпраща на Сметната палата информация за предприетите от нея действия, включително за издадените ревизионни актове.

Чл. 286. (1) Вероизповедание може да финансира дейността си само от източници на доходи в Република България.

(2) Дейностите на духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и на висшите духовни училища, могат да се финансират само със средства, които се администрират от български държавни и общински институции или със средства от европейски фондове и програми.

(3) Вероизповеданията, духовните училища от системата на предучилищното и училищното образование и висшите духовни училища уведомяват Дирекция „Вероизповедания“ на Министерски съвет и Сметната палата за всяко дарение или наследство на имущество от български юридически лица или с източник от чужбина.

(4) Не се допуска дарение на финансови средства от чужди държави или чужденци за възнаграждение на персонал (свещенослужители и служители на религиозни институции).

(5) Сметната палата контролира изпълнението на волята на дарителя или наследодателя."

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 25 - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 25 да бъде отхвърлен.

Вариант I:

§ 26. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става алинея 1 и се изменя така:

„(1) Правоотношенията между свещенослужителите и служителите на религиозните институции се уреждат съгласно устава на религиозната институция. Максималните размери на основните месечни заплати, които се изплащат от държавната субсидия на персонала, с изключение на заплатите на лицата в ръководните органи на вероизповеданията, не могат да надвишават:

1. средната месечна заплата за педагогически специалист – за свещенослужителите;

2. средномесечната заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение в общественния сектор, съобразно данни на Националния статистически институт - за служителите в религиозни институции.“

2. Създават се алинеи 2, 3 и 4:

„(2) Свещенослужители и служители на вероизповеданията могат да бъдат само български граждани. Чужди граждани могат да бъдат свещенослужители само след предварително разрешение от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет. Свещенослужители - чужди граждани могат да участват в богослужения само съвместно с местни представители на съответното вероизповедания, когато се намират в страната по покана на вероизповеданието и за това предварително е уведомена Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(3) Централните ръководства на вероизповеданията поддържат регистри на свещенослужителите и служителите за нуждите на отчетността по чл. 21, ал. 14, като предоставят на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет възможност за достъп до тези регистри.

(4) Всеки свещенослужител трябва да бъде снабден с удостоверение, издадено от централното ръководство или от местно поделение на съответното вероизповедание, с което да се легитимира като представител на вероизповеданието.“

Вариант II:

§ 26. В чл. 29 се изменя така:

1. Досегашният текст става алинея 1.

2. Създават се ал. 2 - 5:

„(2) Свещенослужители и служители на вероизповеданията могат да бъдат само български граждани.

(3) Максималните размери на основните месечни трудови възнаграждения, които се изплащат от държавната субсидия на свещенослужителите и служителите на религиозните институции, с

изключение на трудовите възнаграждения на лицата в ръководните органи на вероизповеданията, не могат да надвишават:

1. средното месечно трудово възнаграждение за педагогически специалист - за свещенослужителите;

2. средното месечно трудово възнаграждение на наетите лица по трудово и служебно правоотношение в обществения сектор, съобразно данни на Националния статистически институт - за служителите в религиозните институции.

(4) Централните ръководства на вероизповеданията поддържат регистри на свещенослужителите и служителите за нуждите на отчетността и предоставят на Дирекция „Вероизповедания“ към Министерския съвет възможност за достъп до тези регистри.

(5) На всеки свещенослужител се издава удостоверение, с което се удостоверява принадлежността му към съответното вероизповедание. Удостоверенията се издават от централното ръководство или от местно поделение на съответното вероизповедание."

Предложение от н.п. Николай Тишев

В § 26 вариант I, т. 2 в създаваната ал. 2 изречение трето – отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 26:

1. Вариант I се изменя така:

„§ 26. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става алинея I и се изменя така:

„(1) Правоотношенията между свещенослужителите и служителите на религиозните институции се уреждат съгласно устава на религиозната институция. Максималните размери на основните месечни заплати, които се изплащат от държавната субсидия на персонала, с изключение на заплатите на лицата в ръководните органи на вероизповеданията, не могат да надвишават:

1. средната месечна заплата за педагогически специалист – за свещенослужителите;

2. средномесечната заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение в обществения сектор, съобразно данни на Националния статистически институт - за служителите в религиозни институции."

2. Създават се ал. 2, 3, 4 и 5 със следното съдържание:

„(2) Постоянни свещенослужители и служители на Вероизповеданията могат да бъдат български граждани или чужди граждани, получили статут по чл. 23 ал. 1 т. 2 - 4 от Закона за чужденците в Република България.“

„(3) Централните ръководства на вероизповеданията поддържат регистри на свещенослужителите и служителите за нуждите на отчетността по чл. 21, ал. 14, като предоставят на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет възможност за достъп до тези регистри.“

„(4) Всеки свещенослужител трябва да бъде снабден с удостоверение, издадено от централното ръководство или от местно подделение на съответното вероизповедание, с което да се легитимира като представител на вероизповеданието.“

„(5) Свещенослужители, чужди граждани могат да участват в богослужение след уведомление на Дирекцията по вероизповедание. Когато е невъзможно да бъде уведомена Дирекцията, уведомителният режим може да бъде и последващ.“

2. Вариант II - да отпадне.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за Вариант I и Вариант II и предлага следната редакция на § 26, който става § 10:

§ 10. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Правоотношенията със свещенослужителите и служителите на религиозните институции се уреждат съгласно устава на религиозната институция. Максималните размери на основните месечни заплати, които се изплащат от държавната субсидия на свещенослужителите и служителите на религиозните институции, с изключение на заплатите на лицата в ръководните органи на вероизповеданията, не могат да надвишават:

1. средната основна месечна заплата за педагогически специалист – за свещенослужителите;

2. средномесечната заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение в общественния сектор, съобразно данни на Националния статистически институт - за служителите в религиозни институции.“

2. Създават се ал. 2, 3, 4 и 5:

„(2) Свещенослужителите и служителите на религиозните институции може да бъдат български граждани или чужденци, получили статут по чл. 23 ал. 1 т. 2 - 4 от Закона за чужденците в Република България, съответно по чл. 7 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на република България на гражданите на европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства.

(3) Централните ръководства на вероизповеданията поддържат регистри на свещенослужителите и служителите на религиозните институции, като предоставят на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет възможност за достъп до тези регистри.

(4) Всеки свещенослужител трябва да бъде снабден с удостоверение, издадено от централното ръководство или от местно поделение на съответното вероизповедание, с което да се легитимира като представител на вероизповеданието.”

(5) Свещенослужители – чужденци, може да участват в богослужение след уведомление на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.”

§ 27. В чл. 30 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „лечебни, социални и образователни заведения“ се заменят с „лечебни заведения, социални и образователни институции“.

2. В ал. 2 думите „Лечебни, социални и образователни заведения“ се заменят с „Лечебни заведения, социални и образователни институции“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 27, който става § 11.

§ 28. В чл. 31 думите „лечебни, социални и образователни заведения“ се заменят с „лечебни заведения, социални и образователни институции“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 28, който става § 12.

Комисията предлага да се създаде нов § 13:

§ 13. В чл. 32 думите „здравно или социално заведение“ се заменят с „лечебно заведение или социална институция“.

Вариант I:

§ 29. В чл. 33, ал.7 се отменя.

Вариант II:

§ 29. Член 33 се изменя така:

„Чл. 33. (1) По искане на централните ръководства на вероизповеданията, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от последното преброяване, може да се откриват духовни училища, при условията и по реда на Закона за предучилищното и училищното образование и при спазване на разпоредбите на този закон.

(2) Постъпването на ученици в духовните училища става с писмено заявление на родителите или настойниците, освен в случаите, когато обучаваният е навършил 18 години.

(3) Духовните училища по ал. 1 осигуряват обучение за придобиване на средно образование, като за издръжката на дейностите по възпитание и обучение на учениците, вероизповеданията се финансират съгласно чл. 282, ал. 1, т. 1-6 от Закона за предучилищното и училищното образование. Средствата се предоставят на духовните училища от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

(4) Регистрираните вероизповедания могат да откриват висши училища при условията и по реда на Закона за висшето образование.

(5) Вероизповеданията, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от последното преброяване, могат да откриват едно или повече висши духовни училища след разрешение на Министерския съвет, които се финансират от съответното вероизповедание и могат да издават дипломи за завършена образователно - квалификационна степен в областта на съответното вероизповедание.

(6) Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет осъществява контрол на учебното съдържание и заверява издаваните от духовните висши училища дипломи.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 29:

1. Вариант I - да отпадне.

2. Във Вариант II, в ал. 1 и ал. 5 думите „към които принадлежи не по-малко от 1 на 100 от населението на страната на база на резултатите от последното преброяване“ - да отпаднат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за Вариант I и Вариант II и предлага следната редакция на § 29, който става § 14:

§ 14. В чл. 33 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „църква“ се поставя тире и се добавя „Българска патриаршия“.

2. В ал. 5 думата „заведения“ се заменя с „институции“.

3. В ал. 6 и 7 преди думите „регистрираните вероизповедания“ се добавя „Българската православна църква - Българска патриаршия и“.

§ 30. В чл. 35 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 накрая се добавя „и осъществява контрол по спазването на разпоредбите на този закон;“

2. В т. 8 след думите „чл. 7“ се добавя „и чл. 7а“.

3. Създават се т. 10 и 11:

„10. контролира дейността на вероизповеданията на територията на Република България и на техните юридически лица;

11. съдейства за предотвратяване разпространението на религиозен радикализъм и политизация на вероизповеданията в Република България.“

Предложение от н.п. Борис Вангелов Борисов

В § 30, в чл. 35, т.11 думите „религиозен радикализъм“ се заменят с „радикални идеологии на религиозна основа“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 30 се правят следните изменения:

1. В т. 1 след думите „на този закон“ се добавят думите „по реда на Закона за административните нарушения и наказания“.

2. Точка 2 - да отпадне

3. Точка 3 (с т. 10 и 11) - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението по т. 2 и 3 и не подкрепя по т. 1.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 30, който става § 15:

§ 15. В чл. 35, в т. 1 накрая се добавя „и осъществява контрол по спазването на разпоредбите на този закон“.

Вариант I:

§ 31. В чл. 36, ал. 1 думите „без представителна власт“ се заменят с думите „без надлежна легитимация“.

Вариант II:

§ 31. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „от 100 до 300 лв.“ се заменят с „от 500 до 1 000 лв.“

2. В ал. 2 думите „от 500 до 1000 лв.“ се заменят с „от 1 000 до 2 000 лв.“

3. Създават се ал. 3 — 6:

„(3) Който приема финансиране за вероизповедание от източник извън Република България в нарушение на този закон, се наказва с глоба от 5 000 до 10 000 лева - за физическо лице или се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лева - за юридическо лице.

(4) Който приема дарение за вероизповедание в нарушение на този закон се наказва с глоба от 5 000 до 10 000 лева - за физическо лице или се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лева - за юридическо лице.

(5) Когато деянията по ал. 3 и ал. 4 са извършени повторно, глобата е от 10 000 до 20 000 лева, а имуществената санкция е в размер от 20 000 до 40 000 лева.

(6) В случаите по ал. 3 - 5 предметът на нарушението се отнема в полза на държавата.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 31:

1. *Вариант I - да отпадне.*

2. *Вариант II - да отпадне.*

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за Вариант I и Вариант II и предлага § 31 да бъде отхвърлен.

§ 32. В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 4 и 5:

„4. „Религиозен радикализъм“ са опасни за националната сигурност действия, проповеди, текстове, изявления или обръщения на вероизповедание, които:

а) отричат светския характер на държавата, оспорват или заменят върховенството на закона с друго право или се позовават на такова;

б) противоречат на Всеобщата декларация за правата на човека и свързаните с нея международноправни актове на Организацията на обединените нации и на Хартата на основните права на Европейския съюз;

в) противопоставят хората на религиозна или верска основа;

г) проповядват, пропагандират или оправдават религиозен тероризъм, или религиозна война;

д) използват символи или знаци или по какъвто и да е начин съдействат на терористични организации;

е) използват религията за политически цели."

5. „Политизация на вероизповедание" е опасно за националната сигурност нарушаване на принципа на отделно съществуване на политическата власт от религията и използване на вероизповедание, на неговите органи и храмове, традиции и обредност за политически цели от религиозна институция или политическа организация."

Предложение от н.п. Борис Вангелов Борисов:

В § 32, § 1 от допълнителните разпоредби, т. 4 се изменя така:

„4. „Радикална идеология на религиозна основа" са опасни за националната сигурност действия, проповеди, текстове, изявления или обръщения:

а) чрез които се отричат светския характер на държавата, оспорват или заменят върховенството на закона с други правила за поведение или се позовават на такива;

б) чрез които се отричат основните права и свободи на човека, оспорват или заменят установения от Конституцията и законите на Република България начин на упражняването им;

в) чрез които се противопоставят хората на религиозна или верска основа;

г) чрез които се проповядват, пропагандират или оправдават тероризъм или война на религиозна или верска основа;

д) при които се използват символи или знаци на терористични организации;

е) чрез които се използва религията, вероизповеданието, неговите органи, храмове, традиции или обредност за политически цели."

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 32 - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Васил Антонов, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 4, 5, 6 и 7:

„4. „Свещенослужители" са лица с духовно звание в Българската православна църква – Българска патриаршия, и в регистрираните вероизповедания, които служат по правоотношение за осъществяване на

съответното вероизповедание съгласно неговия устав, канони и традиции. Духовните звания в религиозните институции се определят в техните устави.

5. „Заплата и възнаграждение на свещенослужител или служител на религиозна институция“ включва основното месечно възнаграждение с коефициент за прослужило време и социални и здравни осигуровки.

6. "Молитвен дом или храм" е сграда, предназначена за извършване на публична богослужебна дейност и религиозни обреди, която отговаря на изискванията на съответното вероизповедание и разпоредбите на Закона за устройство на територията и подзаконовите нормативни актове.

7. "Манастир" като обект е свещено място с храм и други здания, предназначен за жилище на монаси или монахини, които с обетите си за целомъдрие, аскетизъм и послушание са се посветили на уединен благочестив живот и упражняване на подвижничество (въздържание, молитва и труд), милосърдие и духовна подкрепа.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага следната редакция на § 32, който става § 16:

§ 16. В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 4, 5, 6 и 7:

„4. „Свещенослужители“ са лица с духовно звание в Българската православна църква – Българска патриаршия, и в регистрираните вероизповедания, които служат по правоотношение за осъществяване на съответното вероизповедание съгласно неговия устав, канони и традиции. Духовните звания в религиозните институции се определят в техните устави.

5. „Заплата и възнаграждение на свещенослужител или служител на религиозна институция“ включва основното месечно възнаграждение с коефициент за прослужило време и социални и здравни осигуровки.

6. "Молитвен дом или храм" е сграда, предназначена за извършване на публична богослужебна дейност и религиозни обреди, която отговаря на изискванията на съответното вероизповедание и разпоредбите на Закона за устройство на територията и подзаконовите нормативни актове.

7. "Манастир" като обект е свещено място с храм и други здания, предназначен за жилище на монаси или монахини, които с обетите си за целомъдрие, аскетизъм и послушание са се посветили на уединен благочестив живот и упражняване на подвижничество (въздържание, молитва и труд), милосърдие и духовна подкрепа.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Създава се нов § ... със следното съдържание:

„ §...В § 4 от преходни и заключителни разпоредби на Закона за вероизповеданията се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думата „иска“ се заменя със „заявление“.

2. В ал. 3 след думата „решение“ се добавя „ по реда на чл. 530 и сл. ГПК, като в този случай разпоредбите на чл. 531, ал. 2, чл. 534 и чл. 535 ГПК не се прилагат“ и се създава ново изречение: „Решението по предходното изречение се вписва в регистъра по чл.18.“

Комисията не подкрепя предложението.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 33. (1) Лице, за което възниква несъвместимост по чл. 7, ал. 6 е длъжно в срок до 3 месеца от влизането в сила на този закон да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта.

(2) Контролът за изпълнение на задължението по ал.1 се осъществява от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерски съвет.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 33 от преходните и заключителните разпоредби - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 33 да бъде отхвърлен.

§ 34. Религиозните общности и религиозните институции представят списъка по чл.12, ал. 3 в срок до 3 месеца от влизането в сила на този закон.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 34 думите „3 месеца“ се заменят с „6 месеца“.

Комисията подкрепя предложението.**Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 34, който става § 17:**

§ 17. В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон вероизповеданията представят списъка по чл. 12, ал. 2 на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

§ 35. Директорът на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерски съвет утвърждава образците по чл. 14б, ал. 3 в срок до 2 месеца от влизането в сила на този закон.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ*Параграф 35 - да отпадне.***Комисията подкрепя предложението.****Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 35 да бъде отхвърлен.**

§ 36. (1) Училищата по чл. 33, ал. 1 и 6 привеждат учебните си планове и учебните програми в съответствие с този закон в срок до 1 година от влизането в сила на този закон.

(2) Висшите духовни училища по чл.33, ал. 7, които до три години от влизането на този закон в сила не са участвали или не са заявили желанието си да участват в процедура за акредитация по реда на Закона за висшето образование се закриват от Министерския съвет по предложение на директора на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ*Параграф 36 - да отпадне.***Комисията не подкрепя предложението.****Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 36, който става § 18:**

§ 18. (1) Висшите духовни училища по чл. 33, ал. 7 се регистрират по Закона за висшето образование в тригодишен срок от влизането в сила на този закон.

(2) Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет осъществява контрол на учебното съдържание и заверява издаваните

от духовните висши училища дипломи до извършване на регистрацията по ал. 1.

§ 37. Държавната субсидия за 2018 г. за всяко вероизповедание се определя, съгласно чл. 21, ал. 5 при размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице. Субсидията се предоставя пропорционално за периода от първо число на месеца, следващ влизането на този закон в сила до края на 2018 г. Вероизповеданията в срок, определен от Дирекция „Вероизповедания“ на Министерския съвет уведомяват за разпределението на субсидията, съгласно чл. 21, ал. 6. Субсидията за текущи разходи за 2018 г. се изплаща в срок до 20 декември 2018 г. "

Предложение от н.п. Николай Тишев

Параграф 37– да отпадне.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 37 - да отпадне.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от н.п. Васил Антонов, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 37 изречение първо се изменя така: „Държавната субсидия за 2019 г. на вероизповедание по чл. 28, ал. 2, т. 2 е в размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице. Общият размер на държавната субсидия по чл. 28, ал. 3 не може да бъде по-малък от 15 мил. лв., като се предоставя пропорционално за периода от първо число на месеца, следващ влизането в сила на този закон, до края на 2019 г.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага следната редакция на § 37, който става § 19:

§ 19. Държавната субсидия за 2019 г. на вероизповедание по чл. 28, ал. 2, т. 2 е в размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице. Общият размер на държавната субсидия по чл. 28, ал. 3 не може да бъде по-малък от 15 мил. лв., като се предоставя пропорционално за периода от първо число на месеца, следващ влизането в сила на този закон, до края на 2019 г. Необходимите средства за 2019 г. по чл. 28, ал. 2 т. 2 и ал. 3 са за сметка на утвърдените разходи с чл. 6, ал. 4, редове №

2 и 3 от Закона за държавния бюджет за 2019 г., като разликата до необходимия размер на държавната субсидия се одобрява като допълнителни разходи по бюджета на Министерския съвет за 2019 г. по реда на чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Създава се нов § 37 със следното съдържание:

„§ 37. В Закона за Държавния бюджет за всяка година се изписват и бенефициентите на субсидията по чл. 28, ал. 2, т. 2.“

Комисията не подкрепя предложението.

Вариант I:

§ 38. В Закона за предучилищното и училищното образование (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г., изм. и доп., бр. 98 и 105 от 2016 г., бр. 58 и 99 от 2017 г. и бр. 24 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 41, ал. 2, изречение първо, след думата „институции“ се добавя „на вероизповедания, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от последното преброяване“.

2. В чл. 52, ал. 4 думите „от съответното вероизповедание“ се заличават.

3. В чл. 324, ал. 1 в края след думата „страната“ се добавя „на вероизповедания, към които принадлежи не по-малко от едно на сто от населението на страната на база на резултатите от последното преброяване“.

Вариант II:

§ 38. Чл. 52, ал. 4 от Закона за предучилищното и училищното образование (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г., изм. и доп., бр. 98 и 105 от 2016 г., бр. 58 и 99 от 2017 г. и бр. 24 от 2018 г.) се изменя така:

„(4) Духовните училища се финансират при условията и по реда на Закона за вероизповеданията.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 38:

1. Във Вариант I:

а) т. 1 - да отпадне;

б) т. 3 - да отпадне.

2. Вариант II - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението по т. 1 и по принцип по т. 2.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за Вариант I и Вариант II и предлага следната редакция на § 38, който става § 20:

§ 20. В Закона за предучилищното и училищното образование (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г., изм. и доп., бр. 98 и 105 от 2016 г., бр. 58 и 99 от 2017 г. и бр. 24 от 2018 г.) в чл. 52, ал. 4 думите „от съответното вероизповедание“ се заличават.

§ 39. В Закона за професионалното образование и обучение (обн., ДВ, бр. 68 от 1999 г., изм., бр. 1 и 108 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 103 и 120 от 2002 г., бр. 29 от 2003 г., бр. 28, 77 и 94 от 2005 г., бр. 30, 62 и 63 от 2006 г., бр. 13 и 26 от 2008 г., бр. 36 и 74 от 2009 г., бр. 50 и 97 от 2010 г., бр. 66, 68 и 70 от 2013 г., бр. 61, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 59 от 2016 г., бр. 58 и 103 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 59 се създава ал. 11:

„(11) Духовните училища по чл. 9, ал.1, т. 3 се финансират при условията и по реда на Закона за вероизповеданията.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В § 39 ал. 11 се изменя така:

„(11) Духовните училища по чл. 9, ал. 1, т. 3 се финансират при условията и по реда на чл. 28, ал. 18-20 от този закон.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 39, който става § 21.

§ 40. В чл. 16, ал. 1 от Закона за държавния печат и националното знаме на Република България (обн., ДВ, бр. 47 от 1998 г., доп., бр. 33 и 69 от 1999 г., бр. 95 от 2005 г., бр. 24 от 2006 г. и бр. 92 от 2011 г.), се създава т. 4:

„4. сградите на вероизповеданията или пред тях.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 40 - да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 40, който става § 22.

§ 41. В Закона за политическите партии (обн., ДВ, бр. 28 от 2005 г., изм. и доп., бр. 102 от 2005 г.; бр. 17 и 73 от 2006 г., бр. 59 и 78 от 2007 г., бр. 6 от 2009 г.; бр. 54 и 99 от 2010 г., бр. 9 и 99 от 2011 г., бр. 30, 68 и 71 от 2013 г., бр. 19 от 2014 г., бр. 32 и 95 от 2015 г., бр. 39 и 98 от 2016 г. и бр. 86 от 2017 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 5 се създава ал. 3:

„(3) В дейността си пряко или чрез други организации политическите партии не могат да:

1. представляват религиозна институция;
2. защитават и пропагандират групови и малцинствени права по начин, който ги изолира и противопоставя на нацията;
3. се намесват в делата на вероизповеданията и да използват техните събития, ритуали и символи за своята дейност и цели;
4. въздействат за промяна на етническото и религиозно самоопределение на българските граждани."

2. В чл. 40 се правят следните допълнения:

а) в ал. 1 се създава т. 6:

„6. партията е извършила нарушение на разпоредбите на чл. 5."

б) Създава се ал. 3:

„(3) Прокурорът е длъжен да подаде иск и в едноседмичен срок от получаването на сигнал от държавен орган за извършено нарушение по чл. 5."

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 41- да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 41 да бъде отхвърлен.

§ 42. В Закона за висшето образование (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г., изм., бр. 28 от 1996 г., бр. 56, 57 и 58 от 1997 г., бр. 60, 66, 111 и 113 от 1999 г., бр. 54 от 2000 г., бр. 22 от 2001 г., бр. 40 и 53 от 2002 г., бр. 48 и 70 от 2004 г., бр. 77, 83 и 103 от 2005 г., бр. 30, 36, 62 и 108 от 2006 г., бр. 41

от 2007 г., бр. 13, 43 и 69 от 2008 г., бр. 42, 74 и 99 от 2009 г., бр. 38, 50, 56, 63 и 101 от 2010 г., бр. 61 и 99 от 2011 г., бр. 60 и 102 от 2012 г., бр. 15, 63, 68 и 101 от 2013 г., бр. 54, 66 и 107 от 2014 г., бр. 56 и 79 от 2015 г., бр. 17 и 98 от 2016 г., бр. 17 и 30 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 91 в:

„Чл. 91 в. Държавните висши училища, които извършват обучение в професионално направление „Религия и теология“ получават допълнително финансиране при условия и ред, определени в акта по чл. 91, ал. 2, т. 1.“

2. В § 3 от допълнителни разпоредби се създава ал. 3:

„(3) Висшите училища по ал.1 се финансират при условията и по реда на Закона за вероизповеданията.“

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

Параграф 42 - да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 42 да бъде отхвърлен.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В преходните и заключителните разпоредби се създава нов § ... със следното съдържание:

„§ ... Производствата по § 4, ал. 3 от преходни и заключителни разпоредби на Закона за вероизповеданията, които до влизането в сила на Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията не са приключили с постановяването на решение от Софийски градски съд, се прекратяват и се разглеждат от този съд по охранителен ред, като исковата молба, по която са образувани, има значението на заявление по смисъла на § 4, ал. 2 от преходни и заключителни разпоредби на Закона за вероизповеданията. Останалите производства се довършват по досегашния ред.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Цветан Цветанов и н.п. Мустафа Карадайъ

В преходните и заключителните разпоредби се създава нов § ... със следното съдържание:

„§....В Закона за устройство на територията (обн. ДВ., бр. 1 от 2001 г., изм., бр. 41 от 2001 г.,) в чл. 148 се създава ал. 14:

„(14) Разрешения за строеж на обредни, молитвени или богослужебни домове за публични религиозни обреди и служби се издават само на възложител - вероизповедание или негово местно поделение по смисъла на закона за вероизповеданията.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 23:

§ 23. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 80, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82 и 99 от 2012 г., бр. 15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49, 53, 98 и 105 от 2014 г., бр. 35, 61, 62, 79 и 101 от 2015 г.; бр. 15 и 51 от 2016 г., бр.13, 63, 92, 96 и 103 от 2017 г. и бр. 21, 28 и 55 от 2018 г.) в чл. 148 се създава ал. 14:

„(14) Разрешения за строеж, включително и тези, издавани при одобряване на комплексен проект за инвестиционна инициатива, се издават за молитвени домове, храмове и манастири, предназначени за богослужебна дейност само на възложител - вероизповедание или негово местно поделение по смисъла на Закона за вероизповеданията.“

Комисията предлага да се създадат нови § 24 и 25:

§ 24. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 30 от 2012 г.; изм., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43 и 74 от 2016 г.; попр., бр. 80 от 2016 г.; изм., бр. 97 от 2016 г., бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г. и бр. 98 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24, ал. 1, т. 9 накрая се създава изречение второ: „молитвените домове, храмовете и манастирите трябва да са вписани в регистъра по чл. 12, ал. 3 от Закона за вероизповеданията“.

2. В § 1 от допълнителните разпоредби т. 36 и 37 се изменят така:
„36. "Молитвен дом или храм" е понятие по смисъла на § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Закона за вероизповеданията.

37. "Манастир" е понятие по смисъла на § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Закона за вероизповеданията.“

§ 25. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА
И ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

/КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ/